

for at vi teknokratiserer debatten til udelukkende at dreje sig om penge til plejehjemsbyggeri.

Det er også spørgsmålet om en arbejdsmarkedspolitik, hvor de arbejdsløse behandles som mennesker og ikke som tal i en beregning fra Finansministeriet. Vi skal også betragte de arbejdsløse som en ressource i stedet for at betragte dem som en brugt tallerken, som bare skal smides væk eller stuves til side, for der er, som jeg har sagt tidligere i dag, sket en meget bemærkelsesværdig udvikling i arbejdsløshedstallet. Det er faldet ganske betragteligt.

Men tillad mig alligevel at sige, at der jo stadig væk er omkring 160.000-170.000 registrerede arbejdsløse, at der er flere hundredtusinde mennesker, der er sat uden for arbejdsmarkedet på andre ordninger.

Jeg kan huske dengang i 1970'erne, da arbejdsløsheden første gang – første gang i mange år i hvert fald – røg op over 100.000, da var der en kæmpeoverskrift i aviserne: Arbejdsløsheden er over 100.000. Da arbejdsløsheden var oppe på 125.000, stod der 30.000 mennesker herude og protesterede. Da var det en katastrofe. Da gav det store overskrifter, at arbejdsløsheden var på 130.000. I dag har vi en arbejdsløshed på 160.000, og det betragtes som en stor succes. Prøv lige at tænke på, at det har noget at gøre med, at vi i vores hoveder har vænnet os til, at arbejdsløsheden sådan naturligt ligger oppe på 160.000, 200.000, 300.000.

Men vi i SF nægter at acceptere en naturlig arbejdsløshed. Så længe der er 160.000 registrerede, der er uden for arbejdsmarkedet, så længe der er flere hundrede tusinde, der er uden for arbejdsmarkedet på andre ordninger, så er der en opgave, der skal løses.

Og det er ikke bare et spørgsmål om aktive- ring, et spørgsmål om nogle tal, det er også et spørgsmål om, at vi aktivt går ind med en efteruddannelsesindsats, at vi aktivt går ind med at skabe job i den private sektor, i den offentlige sektor.

Vi har i samfundet sådan en smid væk-mentalitet. Vi køber stadig mere engangsemballage, flere engangsskeer og -gaffler, som vi bare smider væk. Det bliver ofte kritiseret. Men denne smid væk-mentalitet har vi også i forhold til mennesker. Det er meget få steder i verden, hvor det er så nemt at skille sig af med arbejdskraft som her i Danmark. Det er nemt for virksomhederne. Der er ikke meget socialt ansvar i forhold til de arbejdsløse i virksomhederne.

Derfor ligger der en kæmpeopgave for både den offentlige sektor og den private sektor i forhold til at få skabt ordentlige vilkår, at få brugt de mange ressourcer, der i dag er sat uden for arbejdsmarkedet, og at vi i vores arbejdsmarkedspolitik sætter meget mere damp på at betragte de mennesker, der er uden for, som en ressource i stedet for et problem.

Moderne velfærdspolitik er også, hvad vi kan kalde tid til livet, tid til et liv, der ikke udelukkende er defineret af lønarbejde, men hvor fri tid får en hel selvstændig betydning som et velfærdsgode. Tid til livet er ikke mindst vigtig for børnefamilierne, som i mange tilfælde lever ekstremt stresset.

Derfor er det også vigtigt, at der nu er et flertal for en udvidelse af barselorloven. I SF er vi tilhængere af, at mændene skal inddrages her. Vi mener også, at det er vigtigt i et ligestillingsperspektiv. Der er faktisk en tendens til, at stadig flere mænd tager fri for at kunne passe deres børn, og der er kommet en stadig stigende forståelse for, at det er vigtigt, det også er et velfærdsgode, et gode at få den mulighed.

Der er adskillige, som er ligesom lidt bekymrede for, om en udvidet barselorlov kan få negative konsekvenser for ligestillingen. Det skal den ikke have. Den skal bruges som et middel til, at børnene får bedre opvækstvilkår, men også som et aktivt instrument til at skabe større ligestilling i det danske samfund.

I Norge har man faktisk set en udvikling, hvor mændene i stadig stigende grad påtager sig det ansvar. Vi ved, at det også er sådan i Danmark. SiD-formanden sagde det meget smukt her for nylig i et interview, hvor han sagde: Jeg siger til alle mine medlemmer, at de går glip af fantastisk mange oplevelser, hvis ikke de tager den her barselorlov. Han siger: Jeg gjorde det selv. Jeg glemmer det aldrig, siger han. Og alle os, der har prøvet det, ved det jo også godt. Så derfor ligger der, synes jeg, en meget vigtig opgave i at skabe incitament til, at det også bliver brugt aktivt ligestillingsmæssigt, så mændene også får del i barselorloven, og at det er en forudsætning for, at den bliver udvidet.

Boligbyggeriet skal udvides. Det er en afgørende forudsætning for, at vi får løst nogle af de hjemløseproblemer, der er, og for, at vi får løst nogle af de forudsætninger, der skaber fremmedfrygten. Når vi ser mange mennesker, der udtrykker fremmedfjendske holdninger, har det jo ofte noget at gøre med nogle boligproblemer.